

обясняватъ тайность-тъ на срѣдношно-то посѣщеніе.

До кой часъ ся е продължавалъ разговоръ-тъ не ни ся казва. Не знаемъ и разны-тъ прѣдмѣты що сѣ ся разисквали. Тука както и другадѣ въ Евангелія-та, главны-тѣ точки, тѣзи които сѣ жизненны и вліяѣтъ върху право-то развитіе на характеръ-тъ за вѣчно-то бѣдѣще, ся повѣстуватъ. Великій-тъ принципъ що ся изложи и онзи около който цѣлый-тъ разговоръ ся е въртѣлъ е прямо-то и положително изреченіе Христова относително нужда-та за обращеніе-то къмъ Бога. Обявленіе-то е пълно съ размѣсенѣ трогателность и нравственно величіе. То съдържа *възможность-тъ и обсолютнѣ-тъ нуждѣ* отъ “обращеніе,” “сърдечно промѣненіе,” или “новорожденіе,” както начало-то на свѣрхестественый-тъ животъ ся е наричалъ.

Има богословска разлика помежду обращеніе и възрожденіе. Обращеніе-то (къмъ Бога) е въ точность челоѣческо дѣло, съобразно съ божественно-то изискваніе. То е длѣжностъ. Възрожденіе-то е въ точность една опыгностъ начната и свѣршена чрѣзъ божественно дѣйствиѣ: то е даръ отъ Бога. Старо-то опрѣдѣленіе е добро. “Възрожденіе-то е едно промѣненіе извършено въ челоѣвка отъ Духа Святаго, чрѣзъ което